

VENDIM
Nr. 69, datë 14.11.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedjakryetar i Gjykatës Kushtetuese

Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 7.7.2016, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 38 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Majlinda Salillari

SUBJEKT I INTERESUAR: Avokatura e Përgjithshme e Shtetit

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2016-796 (183), datë 24.3.2016, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 124, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 27–28, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkeses, që është shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Avokaturës së Shtetit, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesja ka punuar pranë subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, si avokate shteti pranë Ministrisë së Punës dhe Çështjeve Sociale e më pas edhe pranë Ministrisë së Inovacionit, Teknologjisë Informative dhe Komunikimit deri në datën 4.4.2011. Me urdhrin 12, datë 4.4.2011 të Avokatit të Përgjithshëm të Shtetit është urdhëruar zgjidhja e menjëhershme e marrëdhënies së punës pasi nuk plotësohej kriteri ligjor i parashikuar në nenin 20/c, të ligjit nr. 10018, datë 13.11.2008, sepse kërkuesja ishte shkarkuar nga detyra e gjyqtares dhe nuk kishte kaluar me sukses procesin për zgjedhës kualifikues.

2. Në këto kushte, kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës me kërkesëpadi me objekt detyrimin e subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, ta dëmshpërblejë me pagën e 14 muajve, për shkak të zgjidhjes së kontratës së punës pa shkaqe të arsyeshme.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 1721 (3430), datë 28.6.2011, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë dhe detyrimin e subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, të dëmshpërblejë kërkuesen me pagën e 10 muajve për zgjidhje të kontratës së punës për shkaqe të paarsyeshme.

4. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 380 (10-2013-771),

datë 13.5.2013.

5. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi mbi rekursin e subjektit të interesuar, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 1721 (3430), datë 28.6.2011, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës dhe të vendimit nr. 380 (10-2013-771), datë 13.5.2013, të Gjykatës së Apelit Durrës, si dhe rrëzimin e kërkesëpadisë.

II

6. **Kërkuesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (në vijim “Gjykata”) për shfuqizimin e vendimit objekt kërkeje me pretendimin se:

6.1 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka cenuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj, sepse ka bërë një interpretim të ndryshëm të provave dhe fakteve që janë administruar dhe vlerësuar nga gjykatat e faktit.

6.2 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë e ka mbështetur vendimin në nenin 34 të ligjit nr. 10018, datë 13.11.2008, i cili ka regjim kalimtar.

6.3 Vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë bie ndesh me Kodin e Punës dhe vendimet unifikuese të Gjykatës së Lartë.

6.4 Arsyetimi i vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është kontradiktor, duke cenuar në këtë mënyrë standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

6.5 Vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë ka cenuar të drejtën e aksesit në gjykatë.

7. **Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit**, ka prapësuar me shkrim, në mënyrë të përmbledhur, si më poshtë vijon:

7.1 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi ka vlerësuar se vendimet e gjykatave janë të pabazuara në ligj dhe se shkaqet në rekurs janë nga ato që parashikohen në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”. Ai nuk ka administruar asnjë provë të re, si dhe nuk ka bërë një rivlerësim të provave të administruara në gjykimet e faktit.

7.2 Vendimi i kundërshtuar nuk rezulton të jetë alogjik, të ketë kundërthënie, si dhe ka respektuar të gjitha elementet e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

7.3 Kërkuesja nuk ka arritur ta ngrejë në nivel kushtetues pretendimin e saj për cenimin e së drejtës së aksesit në gjykatë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka garantuar procesin e rregullt ndaj kërkeses.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkeses

8. Gjykata çmon se kërkesja legjitimohet *ratione personae* në lidhje me pretendimet e paraqitura në kërkesë, në kuptim të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur në Gjykatën Kushtetuese brenda afatit të parashikuar nga neni 30, i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

9. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae* Gjykata ka theksuar se bazuar në nenin 131/f të Kushtetutës ajo vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individit për shkeljen e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi ai të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e kësaj të drejte, çka nënkupton se kërkuesi duhet t’i shfrytëzojë, në shkallët e sistemit gjyqësor, të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për vendosjen në vend të së drejtës së pretenduar. Mjetet ligjore konsiderohen të shteruara kur, në varësi të rrethanave të çështjes,

rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi (*shih vendimin nr. 48, datë 6.7.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në rastin në shqyrtim, Gjykata çmon se kërkuesja nuk ka në dispozicion mjet tjetër për të kundërshtuar vendimin objekt shqyrtimi, prandaj ajo legjitimohet t'i drejtohet me kërkesë kësaj Gjykate. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkueses *prima facie* bien në fushën e veprimit të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, për pasojë ato do të shqyrtohen në vijim në këndvështrim të standardeve që imponon procesi i rregullt ligjor në kuptimin kushtetues.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të gjykatës së caktuar me ligj

11. Kërkuesja pretendon se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka bërë një interpretim të ndryshëm të provave dhe fakteve që janë administruar dhe vlerësuar nga gjykatat e faktit, duke cenuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj. Po mbi të njëjtën rrethanë kërkuesja ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës së aksesit në gjykatë. Gjykata në jurisprudencën e saj vlerësimin e provave nga ana e Gjykatës së Lartë e ka trajtuar vetëm nën këndvështrimin e respektimit apo jo të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, prandaj Gjykata vlerëson se ky pretendim i kërkueses do të analizohet nën dritën e këtij parimi.

12. Gjykata ka theksuar se një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është dhe shqyrtimi i çështjes nga një gjykatë e caktuar me ligj. Lidhur me vlerësimin e provave nga Gjykata e Lartë, Gjykata ka arritur në përfundimin se Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte dhe prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankimuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimin nr. 11, datë 3.3.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata e Lartë jo vetëm nuk ka kompetencë të administrojë prova të reja, por, gjithashtu, nuk mund të vlerësojë ndryshe provat e vlerësuara nga gjykatat e faktit, si dhe nuk mund të anashkalojë ekzistencën e fakteve dhe të rrethanave që janë vërtetuar në gjykimin e faktit apo t'i ndryshojë ato (*shih vendimet nr. 53, datë 20.7.2015; nr. 40, datë 25.6.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Gjithashtu, Gjykata ka vlerësuar se Gjykata e Lartë nuk mund të konkludojë a priori nëse është vërtetuar apo jo një fakt i caktuar. Në rast se Gjykata e Lartë vlerëson se provat e administruara nuk janë të mjaftueshme për arritjen e një konkluzioni apo se nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme të tyre, ajo nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës të faktit, pasi një veprim i tillë bie ndesh me parimin e gjykatës së caktuar me ligj, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, me qëllim plotësimin e këtyre të metave të vendimit. Nëse Kolegji i Gjykatës së Lartë ka arritur në një përfundim të ndryshëm nga gjykatat e faktit, atëherë ai duhet t'i prishë të dyja vendimet gjyqësore dhe ta kthejë çështjen për rigjykim (*shih vendimin nr. 32, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Nga ana tjetër, lidhur me shqyrtimin e çështjeve administrative nga Gjykata e Lartë, në dhomë këshillimi mbi bazën e dokumenteve të paraqitura, Gjykata ka theksuar se kjo nuk do të thotë se ky lloj gjykimi përjashton detyrimin për njoftimin e rregullt të palëve në mënyrë që të mbrohen në procesin gjyqësor ku janë palë me anë të paraqitjes së komenteve apo prapësimeve lidhur me pretendimet e palës që ka vënë në lëvizje gjykatën (*shih vendimin nr. 29, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata është shprehur se Gjykata e Lartë ka detyrimin jo vetëm të njoftojë rregullisht palët për procesin, por edhe t'u sigurojë atyre mundësinë që të marrin pjesë në proces dhe të dëgjoen, qoftë edhe mbi bazën e dokumenteve. Gjykata e Lartë duhet t'u garantojë palëve të drejtën që jo vetëm të njihen në kohë me pretendimet e palës tjetër, por edhe të kenë mundësinë që t'i kundërshtojnë ato apo të paraqesin argumentet e tyre për çështjen (*shih vendimin nr. 29, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në çështjen në shqyrtim Gjykata vëren se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës nisur nga përmbajtja e urdhrit nr. 12, datë 4.4.2011 të Avokatit të Përgjithshëm të Shtetit për largimin nga

detyra të kërkuases, ka konstatuar se shkaqet e ndërprerjes së marrëdhënieve të punës të saj rezultojnë se janë shkarkimi nga detyra e gjyqtares, si dhe moskalimi me sukses i procesit përzgjedhës kualifikues. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, pasi ka analizuar provat e administruara në gjykim, ka arsyetuar se asnjëri prej shkaqeve të lartpërmendura nuk justifikojnë zgjidhjen me efekt të menjëhershëm të kontratës së punës. Konkretisht, lidhur me testimin e avokatëve të shtetit ka arritur në përfundimin se kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit të konkurrimit të zhvilluar për t'u emëruar si avokat shteti, pasi nuk ka pasur dijeni për të (*shih faqen nr. 3 të vendimit të shkallës së parë*). Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me të njëjtin arsyetim.

16. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 1721 (3430), datë 28.6.2011 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës dhe të vendimit nr. 380 (10-2013-771), datë 13.5.2013 të Gjykatës së Apelit Durrës, si dhe rrëzimin e kërkesëpadisë. Në ndryshim nga gjykatat e faktit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka arritur në përfundimin se kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit përzgjedhës kualifikues dhe për këtë arsye ajo nuk i ka kaluar fazat e konkurrimit, duke mos i plotësuar kriteret ligjore për t'u emëruar si avokate shteti (*shih faqet nr. 3–4 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

17. Gjykata vlerëson se Kolegji Administrativ për të arritur në përfundimin si më lart, i cili është i ndryshëm nga ai i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës dhe Gjykatës së Apelit Durrës, ka bërë një rivlerësim të provave të administruara e të vlerësuara nga gjykatat e faktit. Gjykata vëren se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë edhe pse arsyeton se kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit të kualifikimit, nuk është shprehur për dijeninë apo jo të saj për këtë fazë, edhe pse është pikërisht kjo rrethanë tek e cila gjykatat e faktit mbështesin vlerësimin e tyre. Gjykata e Lartë, pavarësisht se nuk e ka vënë në dyshim vlerën e provave të paraqitura, ka bërë një vlerësim të ndryshëm të tyre, duke ndryshuar në themel vendimet e gjykatave më të ulëta.

18. Për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje me rekursin e subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, dhe se procesi në Gjykatën e Lartë është zhvilluar në datën 24.3.2016, rreth 5 vjet nga dhënia e vendimit të formës së prerë nga ana e Gjykatës së Apelit Durrës. Bazuar në standardet e lartpërmendura, Gjykata çmon se edhe pse sekretaria gjyqësore i ka përmbushur kriteret e caktuara nga ligji për njoftimin e palëve me shpallje, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pavarësisht se e ka zgjidhur çështjen në themel, duke bërë një vlerësim të provave, ka vendosur vetëm mbi bazën e pretendimeve të subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, të parashtruara në rekurs, duke mos i dhënë mundësinë kërkuases që të paraqiste pretendimet e saj në lidhje me çështjen.

19. Në këto kushte, Gjykata çmon se nëse Gjykata e Lartë do të kishte dyshime mbi dijeninë e kërkuases për fazën e dytë të konkurrimit në testimin e organizuar për avokatët e shtetit jo vetëm duhet të administronte edhe prapësimet e kërkuases, por duhet ta kthente çështjen për rishqyrtim në gjykatat e faktit, me udhëzimet përkatëse, në mënyrë që ato të arrinin në një konkluzion duke ia nënshtruar provat hetimit të plotë gjyqësor. Për pasojë, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë ka cenuar parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj¹, por edhe të drejtën e kërkuases për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur në gjykim.

C. Për pretendimin për zbatimin e gabuar të ligjit material

20. Kërkuësja pretendon se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë e ka mbështetur vendimin në nenin 34, të ligjit nr. 10018, datë 13.11.2008, i cili ka regjim kalimtar dhe se vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë bie ndesh me Kodin e Punës dhe vendimet unifikuese të Gjykatës së Lartë.

¹ Gjyqtarët V. Kristo dhe G. Dizdari votuan për cenimin e parimit të gjykatës së caktuar me ligj edhe për shkak se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë i ka atribuuar vetes kompetenca të paautorizuara nga ligjvënësi sipas qëndrimit të shprehur në mendimin paralel të vendimit nr. 35, datë 27.6.2016 të Gjykatës Kushtetuese.

21. Gjykata ka pranuar në mënyrë të vazhdueshme në jurisprudencën e saj se mënyra e vlerësimit të provave dhe mënyra e zbatimit të ligjit material është, si rregull, atribut i gjykatave të zakonshme që zgjidhin çështjen konkrete dhe nuk i nënshtrohet kontrollit të saj kushtetues. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të sigurojë nëse procesi në tërësinë e tij, përfshirë edhe mënyrën në të cilën janë marrë provat, ka qenë i rregullt. Roli i Gjykatës nuk është të rivlerësojë faktet, zbatimin e ligjit material apo zgjidhjen e dhënë nga gjykatat e zakonshme. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor. Problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave (*shih vendimin nr. 32, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Referuar natyrës ligjore të këtij pretendimi, Gjykata vlerëson se çështja e pretenduar nga kërkuesja ka të bëjë me vlerësimin e provave dhe interpretimin e ligjit material, e cila, përderisa nuk lidhet me cenimin e të drejtave kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, i takon juridiksionit të zakonshëm dhe jo kategorisë së çështjeve që përfshihen në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese.

Ç. Për pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit

23. Kërkuesja pretendon gjithashtu se vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi është mbështetur në një arsyetim kontradiktor.

24. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142/1 të Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet edhe vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 18, datë 15.3.2016; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore si një garanci për procesin ligjor. Vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vlerëson se vendimi i Gjykatës së Lartë i ka përmbushur standardet e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese lidhur me parimin e arsyetimit të vendimit. Gjykata e Lartë, në përputhje me kompetencat e saj ligjore, ka marrë në shqyrtim shkaqet e paraqitura në rekurs dhe u ka dhënë përgjigje në themel pretendimeve të kërkueses. Për më tepër, sikurse u përmend më lart, këto pretendime të kërkueses nuk lidhen me cenimin e të drejtave të saj kushtetuese, por me mënyrën e vlerësimit të fakteve dhe rrethanave të çështjes, të cilat sipas jurisprudencës së Gjykatës nuk hyjnë në juridiksionin kushtetues (*shih vendimin nr. 32, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Për pasojë, bazuar në standardet e mësipërme, Gjykata çmon se edhe ky pretendim i kërkueses është haptazi i pabazuar.

27. Si përfundim, Gjykata çmon se në rastin konkret Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka cenuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj, si dhe të drejtën për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur në gjykim, si element i së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Për rrjedhojë, ky pretendim i kërkueses është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe

funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
 - Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 00-2016-796 (183), datë 24.3.2016, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
 - Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Sokol Berberi, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj

Anëtarë kundër: Altina Xhoxhaj, Fatos Lulo

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me kërkuese Majlinda Salillari jemi kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 00-2016-796 (183), datë 24.3.2016, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

2. Kërkuësja ka pretenduar para Gjykatës cenimin e standardit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj, për arsye se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka bërë një interpretim të ndryshëm të provave dhe fakteve që janë administruar dhe vlerësuar nga gjykatat e faktit.

3. Nga përmbajtja e vendimeve gjyqësore bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuësja i është drejtuar gjykatës me padi me objekt shpërblimin me 12 paga mujore për shkak të zgjidhjes së menjëhershme e pa shkaqe të justifikuara të marrëdhënieve të punës, si dhe rikthimin në vendin e mëparshëm. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, pasi ka arsyetuar se shkaqet që rezultojnë nga urdhri i Avokatit të Përgjithshëm i Shtetit nuk justifikojnë zgjidhjen me efekt të menjëhershëm të kontratës së punës, ka vendosur të pranojë pjesërisht padinë, duke vendosur detyrimin e palës së paditur të dëmshpërblejë paditësen me 10 paga mujore. Sipas kësaj gjykate, kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit të konkurrimit të zhvilluar për t’u emëruar si avokat shteti, pasi nuk ka pasur dijeni për të. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës.

4. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 1721 (3430), datë 28.6.2011, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës dhe të vendimit nr. 380 (10-2013-771), datë 13.5.2013, të Gjykatës së Apelit Durrës, si dhe rrëzimin e kërkesëpadisë. Në ndryshim nga gjykatat e faktit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka arritur në përfundimin se kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit përzgjedhës kualifikues dhe për këtë arsye ajo nuk i ka kaluar fazat e konkurrimit, duke mos i plotësuar kriteret ligjore për t’u emëruar si avokate shteti.

5. Sipas shumicës “Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë edhe pse arsyeton se kërkuësja nuk ka marrë pjesë në fazën e dytë të procesit të kualifikimit, nuk është shprehur për dijeninë apo jo të saj për këtë fazë, edhe pse është pikërisht kjo rrethanë tek e cila gjykatat e faktit mbështesin vlerësimin e tyre. Për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje me rekursin e subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, dhe se procesi në Gjykatën e Lartë është zhvilluar në datën 24.3.2016, rreth 5 vjet nga dhënia e vendimit të formës së prerë nga ana e Gjykatës së Apelit Durrës. Bazuar në standardet e lartpërmendura, Gjykata çmon se edhe pse sekretaria gjyqësore i ka përmbushur kriteret e caktuara nga ligji për njoftimin e palëve me shpallje, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pavarësisht se e ka zgjidhur çështjen në themel, duke bërë një vlerësim të provave, ka vendosur vetëm mbi bazën e pretendimeve të subjektit të interesuar, Avokaturës së Përgjithshme të Shtetit, të

parashtruara në rekurs, duke mos i dhënë mundësinë kërkuarës që të paraqiste pretendimet e saj në lidhje me çështjen. Në këto kushte, Gjykata çmon se nëse Gjykata e Lartë do të kishte dyshime mbi dëgjimin e kërkuarës për fazën e dytë të konkurrimit në testimin e organizuar për avokatët e shtetit jo vetëm duhet të administronte edhe prapësimet e kërkuarës, por duhet ta kthente çështjen për rishqyrtim në gjykatat e faktit, me udhëzimet përkatëse, në mënyrë që ato të arrinin në një konkluzion duke ia nënshtruar provat betimit të plotë gjyqësor.” (shih paragrafët 17-19 të vendimit).

6. Në ndryshim nga sa arsyeton shumica, ne gjyqtarët në pakicë vlerësojmë se Gjykata e Lartë ka vepruar në përputhje me kompetencat e saj ligjore dhe ka respektuar standardin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj. Ky parim, si një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, karakterizohet, në sensin material, nga funksioni gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin mbi çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar mbi një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t’i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 27, datë 24.6.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

7. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se procesi nuk konsiderohet i parregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, kur Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, mbi të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, vendos të prishë vendimet dhe ta zgjidhë vetë çështjen, për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit (*shih vendimet nr. 7, datë 9.3.2009; nr. 27, datë 24.6.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Në ushtrimin e funksionit të saj si gjykatë e ligjit, Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte dhe prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankmuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta. Gjykata e Lartë nuk mund të anashkalojë apo të lërë pa vlerë prova që janë shqyrtuar dhe vlerësuar nga gjykatat e faktit, si dhe nuk mund të pranojë prova të cilat nuk janë administruar në gjykimin në fakt. Gjykata thekson se kusht për dhënien nga Gjykata e Lartë të një vendimi mbi themelin e çështjes, është që jo vetëm të mos nevojitet administrimi i provave të reja, por edhe që provat e administruara të jenë shqyrtuar dhe vlerësuar në mënyrë të mjaftueshme nga gjyqtari i faktit (*shih vendimin nr. 27, datë 24.6.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

8. Në kuptim të funksionit rishikues të Gjykatës së Lartë, i sanksionuar në nenin 141 të Kushtetutës, Gjykata ka vlerësuar se kompetenca e saj për shqyrtimin e çështjeve nuk bazohet mbi të njëjtat dispozita procedurale të cilave u referohen gjykata e shkallës së parë dhe gjykata e apelit. Sipas ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, vendimet e shpallura nga gjykata administrative e apelit dhe gjykata administrative e shkallës së parë mund të ankimohen me rekurs në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë vetëm kur: a) ligji material nuk është respektuar, është interpretuar ose zbatuar keq apo vendimi i dhënë është në kundërshtim me një vendim të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë ose të kolegjeve të bashkuara të Gjykatës së Lartë; b) ka shkelje të rënda të normave procedurale, me pasojë pavlefshmërinë e vendimit apo të procedurës së gjykimit; c) ka shkelje të rënda procedurale, të cilat kanë ndikuar dukshëm në dhënien e vendimit (neni 58). Sipas nenit 61 të këtij ligji, shqyrtimi i rekursit në Kolegjin Administrativ si rregull bëhet mbi bazë dokumentesh në dhomë këshillimi, kurse sipas nenit 63/d të ligjit ky Kolegj, pasi shqyrton çështjen në dhomë këshillimi ose seancë gjyqësore, vendos, mes të tjerash, ndryshimin e vendimeve të shkallës së parë dhe të apelit.

9. Në rastin në shqyrtim, bazuar në standardet e mësipërme, si dhe në vendimin e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, rezulton se vlerësimi i kësaj gjykate është përqendruar vetëm në

respektimin e ligjit nga gjykatat më të ulëta, pra në mënyrën e zbatimit të dispozitave të ligjit nr. 10018, datë 13.11.2008, “Për Avokaturën e Shtetit”, konkretisht neni 21/3 i këtij ligji, i cili përcakton rregullat dhe mënyrën për t’u emëruar si avokat i shtetit. Në kuptim të përmbajtjes së kësaj dispozite, Gjykata e Lartë ka interpretuar edhe aktet dhe provat e administruara nga gjykatat e faktit, duke vlerësuar se për sa kohë që paditësja nuk ka kaluar fazat e konkurrimit sipas ligjit, nuk ndodhemi përpara ndërprerjes së menjëhershme dhe pa shkaqe të justifikuara të marrëdhënies së punës.

10. Në ndryshim nga sa arsyeton shumica, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka respektuar kufijtë e shqyrtimit të çështjes që i njihen atij, duke analizuar dhe vlerësuar faktet dhe provat e administruara në gjykim në këndvështrim të respektimit të dispozitave ligjore të zbatueshme për zgjidhjen e mosmarrëveshjes konkrete në shqyrtim. Gjykata e Lartë nuk ka anashkaluar prova që janë shqyrtuar dhe vlerësuar nga gjykatat e faktit dhe nuk ka pranuar në gjykim prova të reja që nuk janë administruar gjatë gjykimit në fakt. Pasi ka marrë në shqyrtim provat e administruara në gjykim, Kolegji Administrativ ka konkluduar se gjykatat e faktit kanë bërë një interpretim të gabuar të ligjit dhe se shkaqet e ngritura në rekurs janë nga ato që parashikohen në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012.

11. Për sa më sipër, ne gjyqtarët në pakicë vlerësojmë se pretendimi i kërkuases për cenimin e standardit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj është i pabazuar, për rrjedhojë Gjykata duhej të vendoste rrëzimin e kërkesës.

Anëtarë: Fatos Lulo, Altina Xhoxhaj